

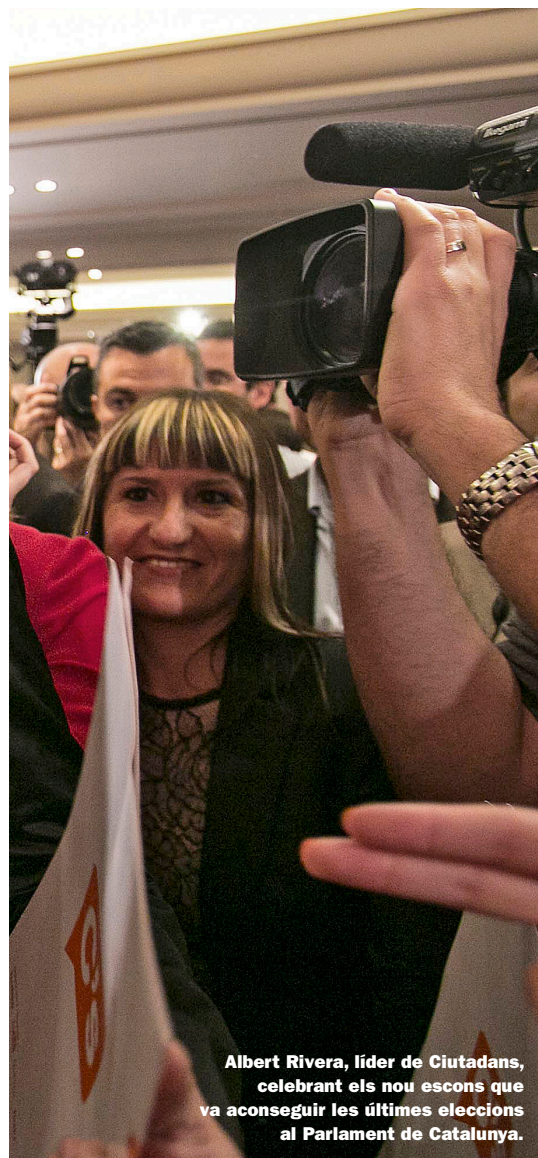

FERRAN MADEU

UPyD no pot amb Ciutadans

Ciutadans es va crear abans que UpyD i la formació de Rosa Díez no pot fer-se un forat a Catalunya, on els seus potencials votants trien la marca original. El número 2 de Ciutadans, Jordi Cañas, diu que UpyD no té “el to de la política catalana”, que “mai no serà un partit nacional si no té representació a Catalunya” i que, per a UpyD, “el model autonòmic és una molèstia”.

UPyD ha provat de presentar-se a Catalunya però no treu ni la sal de l'olla. Tot i que alguns dels impulsors de Ciutadans i UpyD són comuns –Fernando Savater, per exemple–, Rosa Díez no ha volgut arribar a acords amb el partit d'Albert Rivera. Ciutadans li ha proposat tres cops anar-hi plegats a les eleccions –dues a les espanyoles i una a Europa– i les tres vegades UpyD ha dit que no perquè “volen tenir una estructura centralitzada sense acords amb altres formacions”, segons explica Jordi Cañas,

Albert Rivera, líder de Ciutadans, celebrant els nou escons que va aconseguir les últimes eleccions al Parlament de Catalunya.

portaveu i secretari de comunicació de Ciutadans.

Ciutadans, que va aconseguir tres diputats al Parlament de Catalunya el 2006 i, malgrat les dissidències internes, els va renovar el 2010, va fer un salt quantitatiu a les últimes eleccions catalanes de 2012 quan va obtenir nou escons del Parlament. UPyD no ha aconseguit resultats rellevants al Principat en cap dels comicis que ha participat. Al Parlament de Catalunya, el 2010, UPyD va presentar com a candidat Antonio Robles, un dels primers diputats elegits a les llistes de Ciutadans el 2006, que després va acabar sortint del partit per desavinences greus amb Albert Rivera, i no va treure ni un diputat.

Cañas opina que, a Catalunya, UPyD, és poca cosa perquè hi ha Ciutadans: “Aquí UpyD és un partit molt marginal, amb menys vots que el Partit Pirata o la Carmen de Mairena, el 2010, i una presència orgànica molt feble, perquè hi ha un espai polític que abans ja va ocupar Ciutadans”.

La raó, segons Cañas, és el model de partit: “UPyD va ser i és una plataforma política de Rosa Díez i persones descontentes amb el PSOE, provinents de la plataforma Basta Ya al País Basc. Rosa Díez, que en el seu moment va poder formar part del projecte de Ciutadans, va decidir formar un projecte polític diferent”.

Tot i que alguns dels padrins de Ciutadans i d’UPyD eren els mateixos, els camins de tots dos partits han anat divergint, segons el punt de vista de Cañas: “Va haver-hi contactes i persones, després molt properes a UPyD, que van estar al costat de Ciutadans en el seu naixement: Fernando Savater, per exemple, ens va donar suport. I hi ha idees comunes, però no totes. Nosaltres som un partit català que té projecció nacional i això ens dona un angle diferent del que és Espanya del que té UpyD, per molt que en alguns aspectes de regeneració política, democràtica coincidim plenament. És difícil que UpyD tingui implantació a Catalunya perquè no està en el to de la política catalana”.

Diferències amb UPyD. Segons el portaveu de Ciutadans, UPyD té un model d’estat més centralista que el de C’s: “Tinc la sensació que, per s’UpyD, el model autonòmic és com una molèstia, un mal que cal neutralitzar, i nosaltres apostem per un model que acabi tancant-se en la línia que l’arquitectura constitucional va dissenyar, que és un model federal. El sistema autonòmic espanyol ha d’acabar esdevenint un model federal. El nom no fa la cosa: no cal dir-li model federal, però ho ha de ser *de facto*”, assegura Cañas.

Aquest federalisme de Ciutadans, assegura Cañas, és un principi del seu partit: “Defensem el federalisme, no perquè no hi hagi més remei sinó perquè és un bon model si es fa bé: és una bona manera de reconèixer la singularitat, les diferències que hi ha

al nostre país, com en molts altres, de gestionar aquestes diferències. Les diferències territorials existeixen. Negar-ho és absurd però cal treballar per dotar-les d’un projecte comú. S’ha de ser generós a l’hora d’entendre com s’ha de vehicular l’estructura de poder polític i representació al nostre país, però amb uns límits, que són la lleialtat institucional i el respecte per un projecte comú. Sabem que aquest no és l’objectiu dels nacionalistes però s’ha de defensar un model federal per a Espanya a pesar dels separatistes: no per ells; a pesar d’ells”.

A pesar de les crítiques de Ciutadans al nacionalisme –català–, paradoxalment, aquest partit ha esdevingut l’únic que és exclusivament català. CiU es presenta a la Catalunya Nord, ERC al País Valencià i les Illes, Iniciativa té acords amb Esquerra Unida i altres formacions.

Aquesta raresa s’explica, diu Cañas, pel seu caràcter nacional –nacional espanyol, s’entén: “Ciutadans és un partit nacional amb la seva seu a Barcelona”. I Ciutadans creu que això és un valor intrínsec de la seva formació: “Hi ha gent que pensa que, si un partit té la seva seu a Barcelona, no pot ser un partit nacional. S’han de canviar moltes coses en aquest país i una és aquesta. Per a ser nacional no has de tenir obligatòriament la seu a Madrid. Les coses no s’han de fer obligatòriament des de Madrid; n’hi ha que s’han de fer a Madrid –sens dubte– però no des de Madrid. És una idea nova en la política espanyola i jo crec que a mitjà termini tindrà llarg recorregut. Sabem que per a créixer i consolidar-nos cal anar a poc a poc i aprendre a compaginar el fet de ser un partit independent, que no deu diners a ningú, i poder arribar al Congrés dels Diputats”.

Cañas: “UPyD és molt marginal a Catalunya: menys vots que Carmen de Mairena”

Constatades les diferències i expressades algunes friccions amb UPyD, és evident que tots dos partits comparteixen bona part del discurs. La prova més clara és que Ciutadans ha fet tres propostes de coalició electoral a UPyD per representar-los al Principat. “Nosaltres –diu el portaveu de C’s– creiem que la capacitat de construir una alternativa real de govern a Espanya –una tercera via– demana suma. És molt difícil d’aconseguir sense sumar. Per molt que tinguis molt bons resultats a nivell de vot, els talls electorals a nivell provincial ho fan molt complicat. Nosaltres ho vam intentar amb UPyD en dues eleccions generals i unes europees i vam rebre un no cada vegada. I jo crec que, quan et donen tres negatives, ja ho has de deixar córrer. Nosaltres sempre hem defensat que cal sumar; ells han considerat que no, que això diluïa el seu projecte”.

Cañas explica a EL TEMPS les raons que va donar el partit de Rosa Díez per no arribar a acords de cara a unes eleccions generals i unes europees: “Els diuen que el seu objectiu és ser un partit nacional i no seguir els esquemes que té el PP amb Unitat del Poble Navarrès (UPN) o fins i tot el PSOE amb el PSC. Ells volen tenir una estructura centralitzada i no arribar a acords amb altres formacions. Això és legítim però també dic que, de la mateixa manera que és important tenir presència a Madrid, la presència a Catalunya també ho és: si no tens gens de presència a Catalunya, no ets un partit nacional. Però cadascú fa el que vol”.

Segons Cañas, UPyD està avançant en intenció de vot per oportunisme: “Els tenen ara unes projeccions de creixement a Espanya, diria que no tant per un èxit propi com per una conjuntura política. Jo crec que s’ha de ser més estadista: cal apostar per un projecte polític i no per aprofitar una oportunitat. L’oportunitat és construir un projecte polític, no aprofitar políticament una oportunitat.”

El cas valencià. Sobre el creixement d’UPyD que les enquestes preveuen al País Valencià, Cañas opina que és un fenomen que es produeix per l’afebliment dels partits majoritaris: “Es demostra una tendència que és inexo-

Jordi Cañas, portaveu i secretari de comunicació de Ciutadans, en conferència de premsa al Parlament.

nable: els dos grans partits, PSOE i PP, estan perdent una part substancial de la confiança dels electors, apareix un espai polític que necessita representació i els ciutadans estan esperant propostes per tal de decidir les seves opcions de vot. Hi ha pèrdua de percentatge de vots dels grans partits i aquest percentatge de vots està esperant a decidir qui vota. Això demostra que hi ha un espai per a una tercera via a Espanya que un projecte que tingui discurs a nivell nacional pot ocupar”.

Els casos del País Valencià i Catalunya tenen, segons Cañas, característiques peculiars, per raons que no vol entrar a valorar: “A cada comunitat autònoma aquest fet es tradueix d’una manera o una altra perquè el sistema de partits –tot i que és prou homogeni– té característiques diferents en alguns casos, com ara València o Catalunya, on –pels motius que sigui– han sortit actors polítics que no tenen presència

nacional: a València hi ha el cas de Compromís i a Catalunya, la irrupció de Ciutadans. El creixement de Compromís com de Ciutadans evidencia que el desgast dels partits grans estatals –en el cas de València coincideix amb els partits nacionals, PP i PSPV– és capitalitzat per partits que són capaços d’oferir una alternativa. En el cas de València, a més a més, com Compromís agafa un sector que podríem dir d’esquerra nacionalista –tot i que és més complex–, pot aparèixer un forat per a un partit de centre-esquerra no nacionalista que podria estar capitalitzant UPyD pel desgast del PSPV, que és incapaç de construir un relat polític que es guanyi la confiança dels ciutadans valencians”.

Cañas conclou, però, que no creu que els espais polítics siguin propietat de ningú i, de vegades, permeten més d’una opció: “Crec que hi ha un espai polític de descontentament i de sistema de partits que està esgotat i en funció de les propostes capitalitzen unes forces polítiques o unes altres. De vegades no són espais equiparables o no hi ha les mateixes respostes en un territori i un altre. No sé què passaria si a València es presentés Ciutadans. Coincidiria aquest espai amb el d’UPyD?”.

“UPyD té projecció de creixement, no tant per un èxit propi com per conjuntura política”

Àlex Milian